

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα

Τηλ.: 213 1604...

Fax: 213 1604567

Καλλιθέα, 1/6/2016

Αριθμός απόφασης: 70

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α΄/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α΄/26.7.2013), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν από 17/10/2015 (ν.4337/2015 - ΦΕΚ Α΄ 129/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α΄ 178/29.8.2014).

2. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β΄ 55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του

ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4.Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β'/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/30.1.2015 (Φ.Ε.Κ. 239/Β'/17.2.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.

6.Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

7.Την υπ' αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.4.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

8.Την ΠΟΛ. 1144/3.07.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».

9.Την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Κερκύρας για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της ..., ως Αντιπροέδρου της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ΑΦΜ: ..., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4172/2013, όπως ισχύουν μετά τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σύμφωνα με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

10.Την από ... Ειδική Έκθεση Ελέγχου του 6ου Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου, σχετικά με την ως άνω εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σύμφωνα με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

11.Την από ... ενδικοφανή προσφυγή της ..., με τα συνημμένα σε αυτή, που μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, με το υπ' αριθ. ... διαβιβαστικό κατά της υπ' αριθ. ... πράξης της ως άνω ελεγκτικής αρχής για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

12.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Β2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ... και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η αιτούσα, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος της, ως νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ΑΦΜ: ..., που επιβλήθηκαν βάσει της από ... Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του 6ου Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου, να αρθεί στο σύνολό του ή άλλως να περιορισθεί κατά το δυνατόν το μέτρο της δέσμευσης του πενήντα τοις εκατό (50%) των λογαριασμών της και να της χορηγείται αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας, καθώς και να διαχωριστεί και αποδεσμευθεί τουλάχιστον το αντιστοιχούν στους λοιπούς συνδικαιούχους των τραπεζικών λογαριασμών, επικαλούμενη, μεταξύ άλλων, ότι:

α) Αντίθετος στον Νόμο και το Σύνταγμα ενδικοφανής χαρακτήρας του άρθρου 63 του ν. 4174/2013.

β) Ανυπαρξία της παράβασης.

γ) Υποχρεωτική η προδικασία της προηγούμενης ακρόασης.

δ) Νόμω και ουσία αβάσιμη και αναιτιολόγητη η επιβολή των υπό κρίση μέτρων σε βάρος της.

ε) Δυσανάλογα τα επιβαλλόμενα σε βάρος της μέτρα προς τον σκοπό τους, λαμβανομένου υπόψη και του περιορισμένου χρονικού διαστήματος της συμμετοχής της στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας. Ιδίως, διότι αυτά περιορίζουν κατά αθέμιτο τρόπο την οικονομική και επαγγελματική της ελευθερία και ανεπίτρεπτα επιβάλλονται σε σχέση με τις εντοπιζόμενες από τον έλεγχο παραβάσεις που ανάγονται σε χρόνο προγενέστερο της θέσπισης της ρύθμισης του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, κατά παράβαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου».

Σύντομο Ιστορικό

Σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.: ..., έδρα: ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, αντικείμενο εργασιών: ..., καθώς και σε βάρος, μεταξύ άλλων, της ..., ως αντιπροέδρου του Δ.Σ. αυτής, εφαρμόστηκαν με την υπ' αριθ. ... πράξη

της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, λόγω της διαπίστωσης - ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου σε αυτή - της μη απόδοσης στο Δημόσιο Φ.Π.Α., συνολικής αξίας 1.711.370,64 ευρώ, ποσού που υπερβαίνει τα όρια που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, κατά τις φορολογικές περιόδους από ..., σύμφωνα με την από ... Ειδική Έκθεση Ελέγχου της ως άνω ελεγκτικής αρχής.

Απόψεις της Υπηρεσίας μας επί των ανωτέρω ισχυρισμών

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), όπως ίσχυαν πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, οριζόταν ότι σε περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ ή ..., μπορεί, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου να επιβάλλει προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του ως άνω άρθρου και νόμου όπως ίσχυαν πριν την δημοσίευση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) ορίζεται ότι τα ως άνω μέτρα επιβάλλονται σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται σε αυτές από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, εξειδικεύονται τα πρόσωπα της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου και ειδικότερα στην περ. α' ορίζεται ότι: *«Τα μέτρα της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 επιβάλλονται ... προκειμένου για ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, στους προέδρους και αντιπροέδρους των Δ.Σ., διευθύνοντες συμβούλους ..., γενικούς διευθυντές, ως και εν*

γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από τον νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών...»

Επειδή, με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. όπως ισχύουν, ορίζεται ότι για πράξεις που εκδίδονται από 1.1.2014: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, ο πρώτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί αντίθεσης του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. με το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος δεν εμπίπτει στη δικαιοδοτική κρίση της Υπηρεσίας μας, καθ' ότι αρμοδιότητα γι' αυτό επεφύλαξε ο συνταγματικός νομοθέτης στα δικαστήρια της Επικράτειας.

Εν προκειμένω πάντως, η προσβαλλόμενη πράξη είναι οριστική και άμεσα εκτελεστή και δεν αναιρεί τον χαρακτήρα της αυτό το γεγονός ότι υπόκειται στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ., δεδομένου ότι σαφώς δεν έχει τον χαρακτήρα ιεραρχικής προσφυγής ή αίτησης θεραπείας, όπως όλως εσφαλμένως υπονοεί η αιτούσα.

Επειδή, η προσφεύγουσα με το δεύτερο ισχυρισμό της υποστηρίζει ότι το χρονικό διάστημα που διέτέλεσε αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου η εταιρεία δεν διέπραξε κανένα αδίκημα φοροδιαφυγής, ενώ η ίδια δεν ενεπλάκη ποτέ στην διοίκηση ή διαχείριση, όμως ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος καθόσον από τις διατάξεις που παρατίθενται ανωτέρω, προκύπτει ότι τα περιοριστικά μέτρα της παρ. 5 επιβάλλονται, ως προς τις ανώνυμες εταιρείες, σε όλα τα πρόσωπα που κατείχαν μία από τις ιδιότητες της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του ΓΓΔΕ, μεταξύ των οποίων και αυτή της αντιπρόεδρου του Δ.Σ. ανώνυμης εταιρείας, από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, στην περίπτωση που η φορολογική παράβαση συνίσταται στην μη απόδοση ΦΠΑ.

Στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με το υπ' αριθ. ... ΦΕΚ ..., με το υπ' αριθ. ... Πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου η προσφεύγουσα ορίστηκε Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. καθώς και πρόσωπο που ασκούσε διοίκηση και διαχείριση αφού στην (Β) παράγραφο του πρακτικού αναφέρεται ότι «Προκειμένου για άνοιγμα και κλείσιμο τραπεζικών λογαριασμών, για έκδοση, για οπισθογράθηση, για μεταβίβαση, για αποδοχή, επιταγών ... σύναψη δανείων ... , για την ανάληψη χρημάτων από τραπεζικούς λογαριασμούς της εταιρείας,... απαιτούνται οι υπογραφές του ... και της ... οι οποίοι θα ενεργούν από κοινού».

Επομένως, ορθώς εφαρμόστηκαν σε βάρος της τα διασφαλιστικά μέτρα αφού αυτή, μέχρι την κήρυξη της εταιρείας σε πτώχευση, όπως προκύπτει από το υποσύστημα TAXIS έφερε όχι μόνο την ιδιότητα της αντιπροέδρου αλλά και αυτή του εντεταλμένου από το Δ.Σ. προσώπου στην διοίκηση και διαχείριση της εταιρείας.

Επειδή, ο τρίτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη τήρησης της διαδικασίας της προηγούμενης καθώς και της επιγενόμενης ακρόασης πρέπει να απορριφθεί ως αλισυτελώς προβαλλόμενος καθόσον η λήψη των εν λόγω μέτρων σε βάρος του φορολογούμενου στις ειδικώς αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες συντρέχουν όταν υφίστανται βάσιμες υποψίες περί μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγής, υπαγορεύεται όπως ήδη αναφέρθηκε, από επείγοντες και επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, αναγόμενους στη διατήρηση των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να είναι δυνατή η διασφάλιση των αξιώσεων του Δημοσίου, ενόψει του κινδύνου μεταβιβάσεως των στοιχείων αυτών ή αναλήψεως των τραπεζικών του καταθέσεων πριν από το στάδιο της οριστικοποίησης των σχετικών φορολογικών εγγραφών με την έκδοση των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, με συνέπεια, νομίμως να λαμβάνονται σε βάρος του τα περιγραφόμενα στη διάταξη αυτή διασφαλιστικά του Δημοσίου μέτρα, χωρίς καταρχήν, να απαιτείται να τηρηθεί το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 και 2 του ν. 2690/1999 (ΣτΕ 1372, 5/2014).

Ενόψει του κατά τα ανωτέρω εξαιρετικού χαρακτήρα των μέτρων, καθώς και της σύντομης προθεσμίας από την ειδοποίηση του παραβάτη σχετικά με την σε βάρος του λήψη αυτών εντός της οποίας αυτός μπορεί με ενδικοφανή προσφυγή να ζητήσει την (ολική ή μερική) άρση αυτών (30 ημέρες), δεν απαιτείται, κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 2690/1999, η φορολογική αρχή να τον καλέσει εκ των υστέρων, μετά τη λήψη των μέτρων, προκειμένου αυτός να εκφράσει τις απόψεις του. Τούτο δε διότι, σύμφωνα με την παρ.4 του άρθρου 6 του ν. 2690/1999, η πρόβλεψη δυνατότητας άσκησης διοικητικής προσφυγής κατά δυσμενούς διοικητικής πράξης, δεν αίρει την υποχρέωση της διοίκησης να

καλέσει τον διοικούμενο μόνο στις περιπτώσεις που επιβάλλεται να κληθεί αυτός σε προηγούμενη ακρόαση, κατά τα προβλεπόμενα στις παρ. 1 και 2 του αυτού άρθρου. Απεναντίας, στις περιπτώσεις άμεσης λήψης δυσμενών μέτρων, αναγκαίων για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, στις οποίες συγκαταλέγεται και η λήψη των μέτρων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, η απαίτηση του άρθρου 6 του ν. 2690/1999 για ακρόαση του διοικουμένου σε βάρος του οποίου λαμβάνονται τα δυσμενή μέτρα καλύπτεται από την πρόβλεψη της εντός ευλόγου, ενόψει των περιστάσεων, χρόνου ασκήσεως διοικητικής προσφυγής κατά της απόφασης λήψης των μέτρων αυτών. Στην περίπτωση δε του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, η προβλεπόμενη προθεσμία των 30 ημερών από την ειδοποίηση του παραβάτη, η οποία είναι διπλάσια από την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 2690/1999, πρέπει να θεωρηθεί εύλογος χρόνος επαρκούς προετοιμασίας της άμυνας του παραβάτη (ΣτΕ 397/2015).

Επειδή, ο τέταρτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, έτσι όπως αυτός αναπτύσσεται σε τέσσερις επιμέρους ισχυρισμούς πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος για τους εξής λόγους:

Ως προς το πρώτο και το τρίτο μέρος του ισχυρισμού περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας επειδή δεν συντρέχει ως προς το πρόσωπο της προσφεύγουσας αντικειμενική σύνδεση με τις παραβάσεις των περ. β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 που συνιστούν την αιτία του καταλογισμού των φόρων υπέρ του Δημοσίου, καθώς και περί παραβίασης της αρχής της νομιμότητας λόγω ανυπαρξίας αντικειμενικής σχέσης της προσφεύγουσας με το πρωτογενές αίτιο της φορολογικής παράβασης, ήτοι αυτό της μη επίδειξης των βιβλίων και αδυναμία της διοίκησης να αποδείξει την συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διοίκηση και διαχείριση της εταιρείας, είναι απορριπτέος για τους λόγους που αναπτύχθηκαν ανωτέρω στην δεύτερη σκέψη.

Επιπροσθέτως, η φορολογική παράβαση, η οποία οδήγησε στην εφαρμογή των επίμαχων μέτρων σε βάρος της εταιρείας και κατ' επέκταση της προσφεύγουσας μεταξύ άλλων προσώπων δεν είναι αυτός της μη επίδειξης βιβλίων, όπως ισχυρίζεται, αλλά αυτός που περιγράφεται στο πόρισμα της από ... Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, ήτοι η μη απόδοση, η ανακριβής απόδοση, ο συμψηφισμός, η έκπτωση ή η διακράτηση Φ.Π.Α. ύψους που υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις διατάξεις της παρ.5 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ. όριο.

Ως προς το άλλο σκέλος, περί έλλειψης αιτιολογίας της πράξης λόγω εξωλογιστικού προσδιορισμού των φορολογικών αποτελεσμάτων που οδήγησαν στον καταλογισμό των

φόρων, ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος και θα μπορούσε παραδεκτώς να προβληθεί μόνο στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής η οποία θα στρεφόταν κατά του κύρους των σχετικών καταλογιστικών πράξεων. Εξάλλου, όπως έκρινε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθ. 223/2015 Απόφαση (Προεδρική Διαδικασία): «...Στα πλαίσια δε της διαφοράς, η οποία γεννάται από την έκδοση πράξεως της φορολογικής αρχής περί επιβολής των μέτρων αυτών ο δικαστής δεν έχει αρμοδιότητα διερευνησεως ζητημάτων σχετικών με την τέλεση ή μη των παραβάσεων, αλλά εξετάζει μόνον εάν, των κατ' αρχήν και καθ' υπόνοια διαπιστώσεων του ελέγχου περί της τελέσεως, καθ' υποκείμενο και κατά αντικείμενο, των παραβάσεων, όπως αυτές παρατίθενται στην «ειδική έκθεση ελέγχου», συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, λόγω διακινδυνεύσεως των συμφερόντων του Δημοσίου, για την επιβολή των σχετικών περιορισμών (πρβλ. ΣτΕ 2297/2015, 2797/2009 επταμ., 1198/2012 επταμ.)».

Ως προς τον τέταρτο επί μέρους ισχυρισμό, περί μη ύπαρξης φορολογικής ευθύνης του αντιπροέδρου του Δ.Σ. της ανώνυμης εταιρείας για τη φορολογική συμμόρφωση αυτής, αυτός τυγχανεί απορριπτέος διότι δεν υφίσταται σύνδεση της επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 με τα πρόσωπα που ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την απόδοση των οφειλομένων φόρων, έτσι όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 115 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε και πλέον του άρθρου 50 του ν. 4172/2013, όπως ισχύει.

Τα μέτρα αυτά επιβάλλονται αποκλειστικά και μόνο στα πρόσωπα της παρ. 6 του ιδίου άρθρου και νόμου, έτσι όπως αυτά εξειδικεύονται στο άρθρο 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ανεξάρτητα εάν αυτά συμπίπτουν ή όχι με τα πρόσωπα των προαναφερόμενων διατάξεων.

Επειδή, ο πέμπτος ισχυρισμός περί παραβίασης της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τυγχάνει ομοίως απορριπτέος, δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα σκοπούν στην εξασφάλιση της διατήρησης των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, έτσι ώστε να είναι δυνατή η ικανοποίηση των αξιώσεων του Δημοσίου κατ' αυτού από τις σχετικές πράξεις επιβολής φόρων μετά των νομίμων προσαυξήσεων ή προστίμων (πρβλ. ΣτΕ 2797/2009). Ως τέτοια τα μέτρα αυτά, παρά το νομοθετικό χαρακτηρισμό τους ως κυρώσεων, δεν έχουν γνήσιο κυρωτικό χαρακτήρα ούτε, άλλωστε, προσλαμβάνουν τέτοιο χαρακτήρα λόγω του ότι ενδέχεται να κατατείνουν και στη συμμόρφωση των παραβατών προς τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις που εκδίδονται σε βάρος τους. Περαιτέρω, εφόσον δεν είναι δυσανάλογα προς τον προαναφερόμενο σκοπό τους, τα ίδια μέτρα περιορίζουν

θεμιτά την οικονομική και επαγγελματική ελευθερία του καθ' ου και επιτρεπώς επιβάλλονται αναδρομικά, δηλαδή σε σχέση με αποδιδόμενες παραβάσεις που ανάγονται σε χρόνο προγενέστερο της θέσπισης της πιο πάνω ρύθμισης, χωρίς να παραβιάζεται γι' αυτό το λόγο η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία δεν προστατεύει τους παραβάτες της φορολογικής νομοθεσίας από τη λήψη τέτοιων μέτρων εξασφάλισης της πληρωμής των οφειλών τους και του δημοσίου συμφέροντος (ΣΤΕ 1159/2012, 2024/2010).

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την υπ' αριθ. 45112/23.12.2015 πράξη της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε βάρος της προσφεύγουσας, εξακολουθούν να υφίστανται,

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την ενδικοφανή προσφυγή της ..., με Α.Φ.Μ.:..., διεύθυνση κατοικίας: ..., για την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος της τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου ως αντιπροέδρου και εντεταλμένου από το Δ.Σ. προσώπου στην διοίκηση και διαχείριση της εταιρείας με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.: ..., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σύμφωνα με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).